

Christensen) omtalte Erhvervelsen af Aalegaarden ved Resenbro og ønskede en Udtalelse fra Ministeren om, at selv om nu denne Aalegaard blev nedlagt, maatte Staten alligevel forbeholde sig Ret til, dersom man senere kom i Tanker om det, at udnytte den uden Erstatning til Lodsejerne, og deri antager jeg ogsaa, det ærede Medlem har Ret. Det forekommer mig, at naar Staten nu erhverver denne Aalegaardsret, er det Statens, og saa har selvfølgelig Staten fri Dispositionsret med Hensyn til, hvad den vil gøre senere.

Det er kun disse faa Bemærkninger, jeg har at gøre, og jeg skal ikke komme videre ind paa de Spørgsmaal, som har været fremme, men skal hermed slutte.

P. Th. Nielsen: Jeg vil takke den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) for hans Tilslutning til mit Krav om, at der skal aflægges Regnskab for de Beløb, som Landbrugsministeren uddeler af Landbrugslotteriets Overskud. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det var ikke saa let at aflægge Regnskab for disse Beløb, som det var at aflægge Regnskab for andre Beløb. Foreningerne fik af Landbrugsministeriet. Det kan jeg slet ikke erkende. Jeg begriber ikke, hvori den Vanskelighed skulde bestaa. Pengene maa jo blive anvendt, og de maa jo blive anvendt til visse Formaal, og det maa kunne opgøres, og der maa kunne aflægges Regnskab for, hvordan Pengene bliver anvendt, bilagt med Kvitteringer i Lighed med, hvad der finder Sted paa andre Omraader. Andet og mere er det ikke, jeg forlanger. Den højtærede Minister sagde i Finansudvalget, at han vilde forlange en Redegørelse; der talte han ikke om Regnskab, men kun om Redegørelse; i Dag siger han Redegørelse eller Regnskab. Ja, en Redegørelse kan jo bestaa i blot nogle faa Linier om, at man har anvendt Beløbet paa den og den Maade, uden at det i Virkeligheden gennem en nærmere Forklaring fremgaar af den, hvortil Pengene er gaaet. Et Regnskab, bilagt med Kvitteringer, er noget helt andet, og jeg for mit Vedkommende ønsker, at der skal aflægges Regnskab for disse Beløb i Lighed med, hvad der finder Sted for andre Beløb, der uddeles til Institutioner eller private til visse Formaal.

K. M. Klausen: Jeg vil udtale min Tak for den Velvillie, der fra flere Sider er vist overfor de Spørgsmaal, der er blevet rejst fra Socialdemokratiets Side. Den

højtærede Landbrugsminister stillede sig meget velvilligt til Tanken om at fremkomme med et Ændringsforslag til tredie Behandling om at yde en Bevilling til at gøre Forsøg med Muslingeavl. Ministeren mente ikke, at han havde nogen Hjemmel til at fredlyse de Arealer, hvor disse Forsøg skulde foretages. Jeg mener, at det er nødvendigt, at en saadan Hjemmel skaffes til Veje. Hvis Forsøgene skal foretages, maa de ikke blive ødelagt ved, at enhver skal have Lov til at sejle hen, hvor disse Stager er nedsatte, eller skal kunne rive dem op eller ødelægge dem paa anden Maade. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at en saadan Hjemmel gives, saaledes at Landbrugsministeren faar Magt til at kunne frede de Steder, hvor Forsøgene foretages. Men en saadan Hjemmel vil det ogsaa være let at tilvejebringe ved, at der til Bevillingen paa Finansloven knyttes en Bemærkning, som giver Ministeren denne Bemyndigelse, som jeg synes er nødvendig. Jeg ved godt, at der i Forslaget til Lov om Saltvandsfiskeri findes en Bestemmelse, ifølge hvilken Ministeren faar Ret til at frede saadanne Steder i disse Farvande; men ingen ved jo, om dette Lovforslag bliver gennemført i Aar, og jeg synes derfor, at det er det forsigtigste, om man skaffer denne Hjemmel til Veje samtidig med, at man giver Bevillingen.

Ligeledes maa jeg udtale min Tak for den Tilslutning, som Spørgsmaalet om at yde Tilskud til Driftsloaan til Husmandsbrug har mødt fra forskellig Side. Fra alle Sider har man stillet sig imødekommende; Modstand derimod er kun rejst fra Højres eller Det konservative Folkepartis Side, men det overrasker mig ikke, og selv om dette Parti ikke vil gaa med, har jeg dog det Haab, at der vil kunne komme noget ud af denne Sag. Jeg kunde dog ønske at høre, hvorledes det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) stiller sig til denne Sag. Man kan jo gaa to Veje: enten at ordne Sagen gennem en Bevilling paa Finansloven eller ordne den ved en særlig Lov. Jeg har for saa vidt ikke noget imod, hvilken af de to Veje man vil gaa, men jeg anser dog den første Vej for at være den sikreste, og denne Sag kan lige saa godt ordnes paa Finansloven som den store Række andre Laanesager, vi har opført paa Finansloven. Saa snart man derimod henviser denne Sag til en særlig Lov, kan et saadant Lovforslag ganske vist blive mødt med megen Velvillie, men